

Baka István

Klepszidra

Klepszidraként lassan lefolyva
Infúzió csöpög belém, –
A percek hullnak-múlnak sorra
Ily lomhán, mégis könnyedén.

Így hulltak s folytak szét a vérben
Fénylő s homályos napjaim, –
S nem tudtam még: ott volt az éden,
Pál-utca farakásain.

Jó volna Nemecekként végül
Elhinni, hogy értelme volt...
A grund, mit védtem, rég beépült,
S kirúgták a pipás Janót.

Fekszem, infúzióba kötve,
Papír fehérén – lepedőn,
Mint vers, félbehagyott örökre.
S lecsöppen maradék időm.